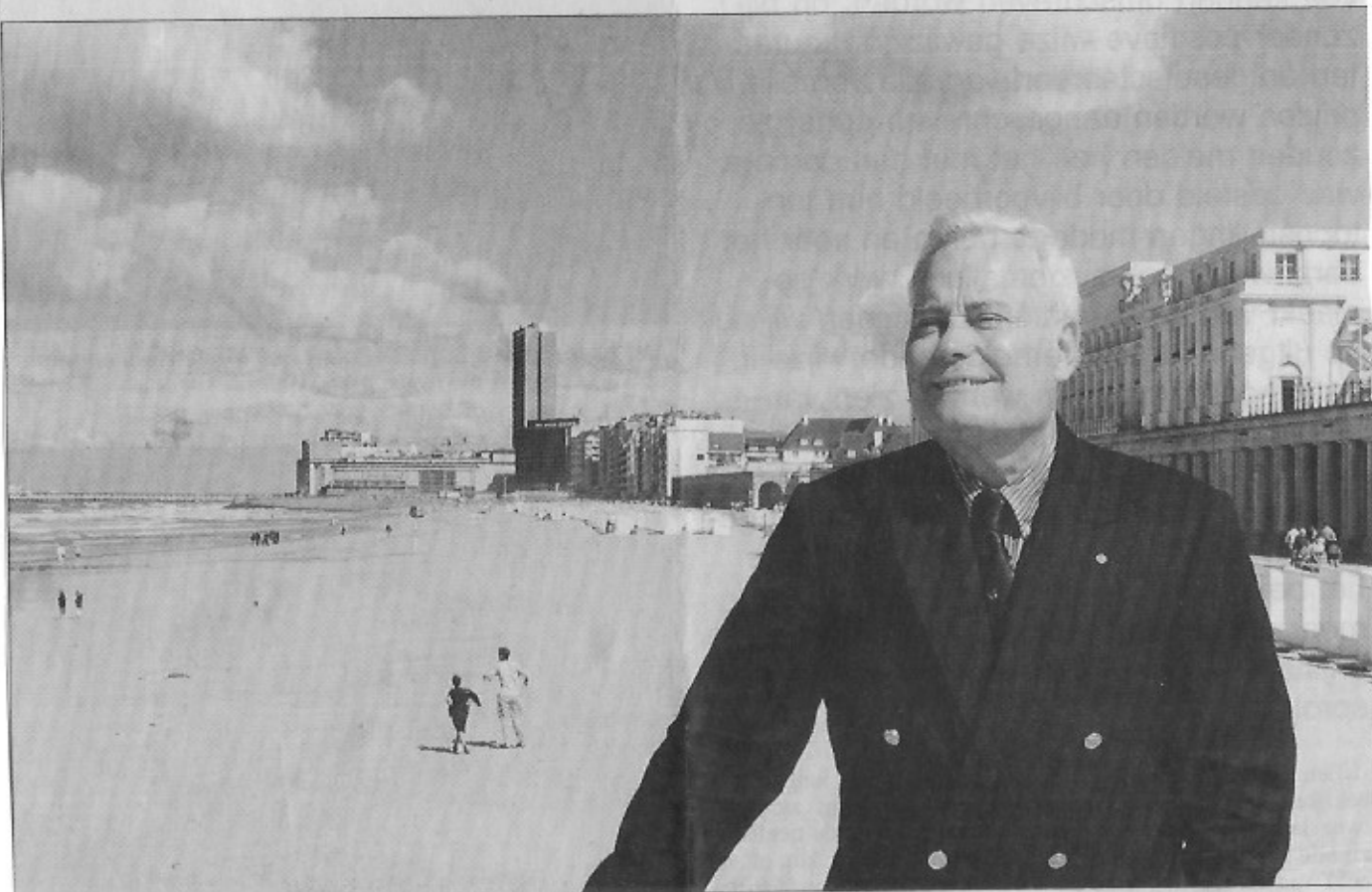

René Menu als 23-jarige carrière gestart op de Belgische Ambassade in Parijs

Internationale connecties

doen het

Intelligentie en inzet zijn de pijlers van René Menu's persoonlijkheid. Iemand die om zijn liefde voor Oostende ooit benaderd werd door charmantste katholiek Jan Piers en blauwste liberaal Marcel Friedrichs, maar — formele allergie voor politieke mandaten vanwege zijn echtgenote indachtig — zich toch liever afzijdig hield. Wat René vandaag niet weerhoudt om zijn afkeer uit te drukken, tegen het feit dat men van hogerhand baren en bruisende zee wil muilbanden: „Ik kies hierbij resoluut de zijde van architect Jan Tanghe, voorzitter comité Stad & Zee.” Wanneer Amor lonkte? Heel vroeg al. Meer bepaald toen Ginette Huysseune vier luttele jaartjes telde en René Menu zijn zevende lente pas was ingegaan. Seizoenen gingen voorbij, tot in 1958 de studies beëindigd waren... en ze samen naar de Wereldexpositie trokken en geen enkele stand een mooiere blijdschap kon uitjubelen: het klikken van een relatie die op 22 juli 1961 met een huwelijk werd besloten. De grootste blijdschap die een 40-jarige huwelijk kan uitstralen, zal wel dochter Sabine zijn die niet alleen lerares is aan het Sint-Andreaslyceum... maar daarbij trotse moeder van Tom (7) en Julie

„In wiskunde blijft 1+1 ten alle tijde 2”

Voor ons ligt het niet onaardig curriculum vitae van de op 14 mei 1935 geboren Oostendse stier, René Menu, wiens loopbaan ontzag inboezemt. Hij begon als visserijconsulent bij de OESO in Parijs, dook later op bij het Europese redersverbond, was handelsdirecteur bij de Adinkerke Meli, liet zich in zijn Oostende onderscheidelijk opmerken in Marcel Friedrichs' Hotel Wellington en Jean-Claude Van Biervliets immobiliën en casino-kursaal... om af te sluiten als directeur van de Koksijdse hotelschool Ter Duinen. Hij was eveneens tien jaar rechter in handelszaken en bracht het bij de Association of Leading Hotelschools in Europe van algemeen secretaris tot voorzitter. Hiermee is Renés lijstje verre van af : hij fungeerde ook nog vijf jaar als voorzitter van ASO-voetbal, is nog altijd KVO-ere-president... en niet zinnens af te haken : „Ik ben een medelevende mens en help graag mensen. Reden waarom ik beheerder ben van de Beschermde Werkplaatsen. Vermits ik absoluut geen zin heb om een zittende ouwe pee te worden, wil ik op aangename manier mijn resterende actieve jaartjes aan mekaar rijgen.”

Vader Camiel Menu was al voor de oorlog directeur van Rederij Motorvisserij Crop's. Sportief was hij ASO-links-back in de jaren '20 en '30, maar zou ooit zijn sleutelbeen breken tijdens een derby tegen 't Veegee. Dat belette hem niet later als scheidsrechter actief te zijn.

— René : „Moeder Jenny Bogaert was commercieel aangelegd en ook stuwende kracht in eigen gezin. Haar grootste hobby zal wel de liefde voor haar zoon, schoondochter en kleindochter geweest zijn.”

Heel vroeg trokken economie en wiskunde Renés aandacht : „Wiskunde is een exacte wetenschap : 1+1 blijft altijd 2... en is dus niet flexibel. Ik werd licentiaat in handels-, financiële en economische wetenschappen.”

In zijn collegetijd was René Menu linkshalf bij Hermes-voetbal maar moest wegens

hartkloppingen afhaken. Toch genoot René verder van de gezonde, en familiale Hermes-sfeer. Vader Camiel Menu was voorzitter van Hermes Atletiek.

In zijn studentenjaren zong René mee in het koor van Sint-Petrus- en Paulus onder Himler Verdin en Dombrecht, was een tijdje lid van KSA-Opex en van de landsscouts. „Studeren, jeugdactiviteiten, meisjes ontdekken, cinema... en onze eerste studentenpijp maakten onze jeugdijaren uit.”

Afgestudeerd als licentiaat handels- en financiële wetenschappen aan de Antwerpse UFSIA en als licentiaat economische wetenschappen aan de Universit  de Liège, was René 23 toen hij bij de Belgische Ambassade in Parijs aan de slag kon als economisch consulent voor de OESO. De internationale contacten ervoer hij als een multiculturele verrijking.”

— René : „Je maakt deel uit van een dimensie die niet alleen andere culturen, andere godsdiensten en andere talen rijk is. Menselijke waarden en eerlijkheid van het individu worden er zoveel hoger geschat, terwijl het hart zoveel belangrijker is dan de huid-

kleur.”

Zelfs stages in het buitenland

In 1984 aanvaardde René Menu het directeurschap van de Koksijdse hotelschool Ter Duinen, al maakte hij van geen enkel onderwijsnet deel uit. Hij was een van de acht kandidaten omdat de school meer nood had aan een manager-economist dan aan een Spartaanse pedagoog. „Terwijl ik mij altijd liet omringen door sterke opvoeders, wist ik elf jaar lang de op papier geformuleerde uitdagingen waar te maken. Dat wil zeggen Ter Duinens studentencapaciteit van 350 tot 450 leerlingen opdrijvend...”

De Koksijdse hotelschool fleurde in 1974 op met de aanstelling van E.H. Henri Notredame tot directeur. Een man die enorm veel belang hechtte aan de leerling als individu. Daarom volgde hij de student niet alleen op school maar, met het oog op diens carrière, stond hij ook naast de afgestudeerde bij het vinden van een geschikte betrekking.

— **Henri Notredame een ge-**

prezen man...

— **René :** „Voor hij directeur werd van de school, was hij horecaproost van de kust. Zijn functie in de hotelschool van Koksijde was dan ook de bekroning van een hobbyistische gedrevenheid. Toen ik hem opvolgde, mocht Ter Duinen met recht en reden doorgaan als de beste Vlaamse hotelschool. E.H. Henri Notredame slaagde er in voor zijn studen-

ten een netwerk van stageplaatsen uit te bouwen in België... en in Frankrijk !”

— **Businessman wordt hotelschooldirecteur...**

— **René :** „Ik was nooit schuw van betrachtingen en taken. In Ter Duinen liet ik mij bijstaan door een staf van louter onderwijsmensen, maar nam relaties, public-relations, imago, initiatieven, internationalisering, jumelages en bouwwerken voor mijn rekening.”

— **Team vormen met bijna volwassenen...**

— **René :** „Ik was 49 toen ik tot directeur werd benoemd en had in de voorbije 30 jaren nooit jonge gasten van 14 tot 20 jaar rond mijn vlerken gehad. Dus was ik omzeggens tot familiale omgang verplicht, wilde ik hen verstaan. Naderhand werden we niet alleen vanwege leerlingen maar ook van ouders dank toegezwaaid omwille van de ontvangen vorming, opvoeding, kennis en sociale vaardigheden.”

— **Waar mangelt het in de hotellerie vaak aan ?**

— **René :** „Jonge mensen zijn vandaag — in tegenstelling tot 30, 40 jaar geleden — meer het product geworden van een consumptiemaatschappij die belang hecht aan sociale en familiale omstandigheden. Maar vijf dagen werken, maar 38 uur beschikbaar zijn, maar dit en maar dat... lijken hen belangrijker dan promotiekansen. Zij proberen een functie waar te nemen met het sociaal/familiale als hoofdtoon.”

— **Oostendse hotelschool ooit nummer 1...**

— **René :** „Delicaat voor mij een mening weer te geven. Wereldwijd waarborgen de beste hotelscholen een monotechnische opleiding. Het Oostendse instituut stapte hier op zeker ogenblik van af. Er worden thans verschillende opleidingen gedoceerd. Sedertdien is de hotelschool maar een departement meer van een multifunctionele instelling...”

Al spelend leren, vaak misleidend...

Studeren vergt totale inzet

René Menu bekent in de eerste jaren van het middelbaar onderwijs een zeer middelmatige, om niet te zeggen slechte student te zijn geweest : „Ik leerde al spelend... en studeerde niet, gewoonweg omdat je van mening bent dat alles vanzelf zal gaan. Tot mijn speelse handelswijze in het hoger middelbaar catastrofale gevolgen begon te krijgen en ik mezelf uitkafferde het in godsnaam wat ernstiger op te vatten...”

Jij die het tenslotte gemaakt hebt in je leven, welke tip zou je een student willen geven ?

— **René :** „1. Volg op zeer gewetensvolle manier de cursussen. In het studentenwereldje wordt al te veel gebroed. Een sterk verweerwapen om zich voor te bereiden, is de leergang nauwgezet volgen. 2. Studeer geleidelijk de lessen in : dus niet blokken, blokken en blokken in oktober... om oververmoeid de meimaand in te strompelen. Schat een geleidelijk ritme in, teneinde dagelijks vertrouwd te worden met de thema's. Situeer de blokperiode tijdens de laatste twee, drie maanden van het academiejaar. 3. Leer in de opleiding de details van de bijzondere dingen te onderscheiden. Meestal een aangeboren feeling blijft het een noodzakelijkheid, wil je niet verzuipen in het duizenden bladzijden tellende cursusmateriaal...”

Kankerplekken RMT, zeemacht en luchthaven...

Bij de zeemacht kandidaat reserve-onderofficier was deze functie voor René de voorloper naar zijn latere horecabedrijvigheid, wgens zijn toezicht op het hele keukengebouwen in de officiersmess.

— **Spijt dat de marine weg is uit Oostende ?**

— **René :** „Heel zeker, omdat ik mij al altijd betrokken voelde met het Oostends commercieel, maritiem en financieel leven. Het opdoeken van RMT, de verhuizing van de marine en kankeren om en rond de luchthaven... geven mij een heel triestig gevoel.”

Als lid van *Ostend Tafeltennisclub* was René Menu aan het pingpongen in de Liberty toen liberale voormannen na een politieke vergadering de brasserie binnenvielen. Marcel Friedrichs vroeg René Menu of hij een partijje wilde spelen tegen hem. „Ik heb vroeger nog gepingpong in Heist-aan-Zee”, zei hij. Het werd een

sportief partijje waaruit een relatie tot stand kwam.

— **René :** „Daarbij maakte ik kennis met een rijzende ster aan het Oostendse firmament. Wat gold op ondernemersgebied en horeca: denk maar aan de verwerving van Wellington, Prado, zijn pas afgebouwde Ter Streep, het vierde hotel Melinda en restaurant La Renommée. Een onweerstaanbare drang naar de immobiliensector liet Marcel evenmin los.”

— **Wat zag Friedrichs tenslotte in jou ?**

— **René :** „Hij wou zich laten bijstaan door een universitair. Zo werd ik in 1967 directeur gebombardeerd van de hotels Wellington, Prado, de latere Ter Streep en Melinda.”

— **Friedrichs/Menu, een niet onaardig duo...**

— **René :** „Samen hebben we de Wellington en de Melinda uitgebouwd tot *congreshotels*. Beide hotels waren van dan af goed voor een gemiddelde van 50 tot 100 manifestaties: iets wat voordien alleen in Knokke te beleven viel. Met degelijk prospectiewerk verwierven we een zeer trouw cliënteel. Niet te vergeten dat Friedrichs' horecaterie en immobiliën zich sociaal vertaalden naar 80 à 85 tewerkgestelden !”

— In 1977 vertrok ASO-

voorzitter René Menu naar KVGGO-president Jean-Claude Van Biervliet. Een unaniem idee hield beide heren in de ban: den AS en 't Veege tot één KVO omvormen. Een gedachtengang waar advocaat Robert Volckaert eveneens achterstond.

Naar kursaal... en KVGGO

— **Jean-Claude Van Biervliet, zeg eens...**

— **René :** „Een zeer correct persoon die altijd zijn afspraken inlost, de vaak barslechte omstandigheden ten spijt. Jean-Claude is een man die kan afzien... en vechten om terug te komen. Vooraf werkte ik drie jaar in zijn immobiliënsector, waar ik belast werd met internationale projecten op commercieel vlak.”

— **De kursaal, Oostendse zere teen...**

— **René :** „Ik vond me in het casino niet terug. In de zes tot zeven functies die ik na mijn universitaire opleiding waarnam, is het casino de enige betrekking die niet beantwoordde aan mijn persoonlijkheid.”

— **Zwakpunt van dé Oost-**

endse speeltent ?

— **René :** „Het verloederd pantheon dat technisch en functioneel niet meer past in zake speelzaal, ambassadeurszaal en restauratie. Alsmede de tweeslachtigheid tussen *eigenaar* Stad Oostende en *concessionaris* nv Casino-Kursaal, aan wie een ziellose tijd voorbijgaat.”

— **Was u tegen de kursaal in zee ?**

— **René :** „Nee, want ik kan leven met mensen die vooruitstrevende ideeën naar voor brengen. Begrip evenwel voor de reële situatie die duidelijk aantoonde dat de financiële mogelijkheden van Stad Oostende én privaat investeerders beperkt zijn, waardoor een restauratie zich onvermijdelijk opdringt. Laat de opsmuk zo rap mogelijk gebeuren: enerzijds wacht de horeca er nu al tien tot 15 jaar op, anderzijds is een modern casino-kursaal nog altijd de wezenlijke motor van het Oostendse toerisme.”

Jongste rechter ooit in België

In ons land moet men 35 jaar jong zijn om benoemd te

kunnen worden bij de Rechtbank van Koophandel. René Menu was 35 jaar en een week toen zijn benoeming in het Staatsblad verscheen.

— **Hoe zwaar is die taak ?**

— **René :** „Benevens presen- ce op zittingen was ik rechter-commissaris bij een faling. In tien jaar tijd zag ik liefst 37 zaken op de klippen lopen. Horecakwesties werden mij toegeschoven.”

— **Wat kon je uit een faling leren ?**

— **René :** „Spijt vakmanschap steven je regelrecht op een faillissement af wanneer je beheer technieken zoals management, fiscaliteit, boekhouding e.d.m. niet onder de knie hebt.”

„Mijn ASO degradeerde nooit”

— **West-Vlaanderen verliest drie rechtbanken...**

— **René :** „Die wind waait al ettelijke jaren. Oostende had 30 jaar geleden een zelfstandige Rechtbank van Koophandel, die evenwel in de 70'ger jaren naar Brugge werd overgeheveld...”

't Voetbal door vader Camiel met de papfles aange-reikt, werd René Menu in 1969 onder-voorzitter van ASO... om het jaar daarop, na het ontslag van André Depuydt, voorzitter te worden. De roodgroenen speelden toen in derde afdeling.

— **René :** „Ik ontsloeg meteen trainer Richard Orlans en haalde Norberto Höfling als nieuwe oefenmeester binnen, dit met afsluiting van volgend vijfjaarcontract: in derde klasse 500.000 fr.; in tweede klasse afdeling 700.000 fr. en in eerste nationale een miljoen. Norberto voorspelde in vijf jaar een promotie naar eerste. Doel dat we evenwel al na twee jaar bereikten !”

— **Vreugde én pijn maken deel uit van sport...**

— **René :** „Ik beleefde enorm veel plezier aan mijn roodgroen engagement, ontgoochelingen in bepaalde mensen ten spijt. Onder mijn beheer werd een nieuwe staan- en zittribune gebouwd. Grosso modo bevond ASO zich toen niet in een ongezonde financiële situatie. Als man van mijn woord, verliet ik ASO toen men trainer Höfling wandelen zond. Dat mijn ploeg tijdens mijn voorzittersschap nooit degradeerde, verzacht de pijn dat men pianist Norberto zonder de minste schroom afschoot...”